

[Landbrugsministeren]

uden for denne sal – at regeringen har lagt frem. Vi har gennemført støtte til omlægning. Jeg har bl.a. siddet og talt i EF – ja, hr. Gade ryster på hovedet, men jeg kan nu altså godt huske, at jeg for ganske nylig har siddet i EF og drøftet disse ting og netop været optaget af denne omlægning, også på internationalt plan.

Vi gennemfører iværksætterstøtte, vi fremlægger en økologisk landbrugsredegørelse, og vi har, så vidt jeg ved, lige vedtaget en miljøstøttelov, som alt i alt viser, at regeringen har en politik på dette område og er overordentlig optaget af, at vi har et så nuanceret landbrug som muligt og ikke et ensartet landbrug.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Det skal blive meget kort, hr. formand. Til landbrugsministeren. Vil mælkeprisen for landmanden, der afleverer ved stald døren, gå op eller ned? Jeg skønner, at den går ned med ca. 10 pct. Er det helt forkert?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil sige til landbrugsministeren, at det glæder mig naturligvis, at hun har ladet sin røst høre i EF i retning af det, jeg spurgte om.

Men selve baggrunden for spørgsmålet var egentlig, at forleden lørdag var jeg på besøg på et mindre slagteri. Jeg så dets varelager, og dér lå der danskproducerede varer, som havde været en tur i Østeuropa og så lige pludselig var dukket op i Danmark igen. Jeg synes, det er fuldstændig uacceptabelt. Og når jeg nævner det, er det, for at ministeren skal være bekendt med, at der finder noget sådant sted, for det bør påtales i EF. Jeg synes, det ville være meget, meget uheldigt, hvis det går i retning af – hvad der er meget der tyder på – at EF udvikler sig til en slags socialkontor, hvor man af hensyn til tredjelande osv. ... Derfor spørgsmålet.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil starte med at takke hr. Breckmann og hr. Ellefsen for bemærkningerne om tilskudsreformen. Jeg kan bekræfte, at forhandlingerne om tilskudsreformen for Færøerne

er i god gænge. Der er nogle mindre knaster, som det også blev antydnet i indlæggene, men under alle omstændigheder er vi fulde af fortrøstning, og vi håber, at det kan lykkes at nå frem til en endelig løsning i begyndelsen af det nye år.

Debatten i dag har jo været stærkt præget af det, jeg vil kalde mange lange bemærkninger. Det har klargjort problemstillinger på nogle områder og måske skabt større forvirring på andre. Tilbage står, at når jeg skal komme med et svar, vil jeg koncentrere mig om nogle hovedtemaer.

Jeg vil først og fremmest give udtryk for min glæde over, at hr. Svend Auken har læst den nye finansredegørelse så grundigt. Det bliver man skam klog af. Jeg synes også, at hr. Svend Aukens indlæg måske var lidt mindre aggressivt, end de så tit har været.

Hr. Svend Auken brugte meget tid på at forklare forskellen mellem finansredegørelse 87 og finansredegørelse 86. Det skal jeg vende tilbage til. Jeg synes jo nok, at det største problem i realiteten var, at hr. Svend Auken ikke kom med noget reelt svar på, hvad Socialdemokratiet vil. Jeg synes, hr. Svend Auken var fuld af selverkendelse, da han, umiddelbart før taletiden var udløbet, sagde: Socialdemokratiet vil bruge den kommende tid til at give befolkningen klar besked om, hvad vi vil gøre, når flertallet ændrer sig efter et valg.

Det er altså noget, som vi stadig væk skal vente på. Vi har ikke fået svaret i dag, men vi har fået en masse udtalelser om de problemer, som Socialdemokratiet ser i den økonomiske udvikling.

Vi har jo oven i købet som led i en bedre publikumsbetjening i den nye finansredegørelse – og jeg kan for en ordens skyld sige på side 153 – anskueliggjort, hvorfor det gik anderledes med betalingsbalanceunderskuddet end forventet for et år siden; det er endda meget detaljeret fremstillet, vil jeg sige, så der er ikke skjult noget.

Går vi tilbage til debatten her i Tinget i december 1985, tror jeg såmænd ikke, der var mange, der satte så store spørgsmålstejn ved de skøn, der dengang blev foretaget. Der var ikke stor forskel på skønnet i finansredegørelsen og Det Økonomiske Råds skøn over den kommende udvikling. Der er den forskel – og det synes jeg er udtryk for en kolossal ærlighed og åbenhed – at vi i Fi-